

Incipit expositoris oratione dicitur sed p[ro]m[on]t[us] ordinatus et considerans
septem petitiones eius in oppositu totius septem vita capitalia.

Orum oratis dicite Pater n[ost]r[us] q[uod] es in celis. Karissimi vos debetis scire q[uod] mit[er] oia opera q[uod] p[re]nit fieri in hac vita nullum opus est honorabilius nullum leuius nullum utilius quam ora[re] deum. Honorabilis quia vos satis quam magnus honor est vni paup[er]i homini loqui frequenter et familiaiter cum rege terreno. Et esse multo maior honor est nobis loqui frequenter et familiaiter cum rege celico et eterno respiciens nos sumus paup[er]es et mendicantes quia ad horam non possumus vivere sine eleosima eius. quia de eius eleosima vivit et sustentatur omnis creatura. Ipse est rex regum et dominus dominorum. Nam in spiritu eius maiestatis omnes reges et principes huius mundi non sunt nisi tri puluis et cinis. Cum ergo rege excellentissimo loquimur nos familiaiter quotiens ipsum oramus humiliante et deuote. Et si frequenter oramus frequenter cum ipso loquimur. Nam sicut tangitur in vita bestie fracastra. In oratione nos amplectimur ipsum tanquam precium. alloquimur tanquam fretem supplicium. tanquam iudicii gravis agimus tanquam redemptori. **D**icdo dico quod non est opus leuius quam orare deum. Quia alia opera per impedire impunitudo loci aut temporis. a debilitate vel infirmitate corporis a defectus instrumenti vel matricis competens. Sed et omni loco per homo deum orare. Nec ad hoc operari faciendum necesse est homini aliquis certe se querere. quia si non potest loqui vel orare vocaliter metebit tamen per scripturam. Bonum autem desiderium et bona meditatio optima.

ē orō // Quia ita leue ē orare ideo dicit dñs
i euāgelio Optet sc̄p orare et nō desice Ter
cio dico q̄ nō ē opus utluis q̄a orando possu^{dñs}
a deo impetrare q̄q̄ nctūn ē saluti m̄re **Vñ i**
euāgelio. **10.** Amē dico vobis q̄ q̄ orātis pc
titis credite q̄a accipietis et sicut vobis Ex quo
enī homo q̄ orat debito mō : ē i statu caritatis
et nō petit rem q̄ sit utrūm̄ salutis sue · deb;
crede certissimē q̄ optinebit a deo illud q̄ petit ·
vel tūc qñ petit uel i tpe i quo magis sibi utile
erit Vel si dñs nō dat illud q̄ tūc petit dabit
ei q̄ magis utile et nctūn sibi nouit Et ap̄ter
hoc h̄et orō dñica de qua loq̄ itendim̄ p̄ actis
orōibus frequēt̄ et versat̄ p̄ ora p̄pli xp̄iam
Est aut̄ h̄et orō breuis et leuis i verbis sed p̄
lira et grauis vel prenguans i sentētis Quia
i ip̄a sūt sc̄pt̄ petītōes i q̄bus petūt̄ oīa q̄ sūt
nobis nctūa i p̄nti vita et futura **Rogem̄**
dñm̄ ut det nob̄ grām̄ deū orandi · et orōem̄
istā et alias tā frequēt̄ et deuote dicēdi ut ip̄e
i die iudicij nō arguat : Adp̄met nos ap̄ negli
gētā et tēptū op̄is tā honorabil et tā facilis et
tam fructuosi **A**gnā enī facit nob̄ grām̄ qñ
dat nobis tēpus acceptū ad orandū · et i quo
ē patus nos exaudire **Vñ aplūs** Hortam̄
vos ne iuacuū grām̄ dei recipiat̄ **xc** Tēpus
acceptū ad orandū ē totū tps m̄te m̄re · et p̄
puc tēp̄ sanitatis q̄a m̄viens et ifm̄ vir p̄t
aliq̄ boni cogitare **xc**